

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 167

гр. Ловеч, 24.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
Членове: ПЛАМЕН ПЕНОВ
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ Въззивно частно гражданско дело № 20234300500088 по описа за 2023 година и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по чл.419 ГПК

Делото е образувано по частна жалба с вх. № 5574/25.11.2022г. от М. И. М., ЕГН *****, гр. Троян, ж.к. „Лъгът“, бл.217, вх. Б, ет.1, ап.1 чрез процесуален представител адв. адв. П. П. със съдебен адрес: гр. Троян, ул. „Ангел Кънчев“ № 3 **изцяло срещу** Разпореждане по ч.гр.д. № 537/2022г., с което е издадена **Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ** по чл.417 ГПК № 284/19.07.2022г.

В жалбата са изложени твърдения, че жалбоподателят се като солидарен длъжник на „МХМ-Машинекс“ ООД, ЕИК *** по Договор за банков овърдрафт № 3/09.03.2009г. за оборотни средства задължил спрямо кредитора, както и че е съдружник заедно с М. П. Г. в търговското дружество. Твърди, че до 2019г. реално участвал в управлението на дружеството, като след това отношенията с другия съдружник се влошили, поради не е осъществявал пряк, визуален контрол върху дейността на дружеството, включително и подписването на документите. Счита, че в последващо сключените анекси към договора с № 19/21.03.2018г., № 20/07.03.2019г., № 21/03.04.2019г., № 222/18.03.2020г., подписите не са положени от него, тъй като с невъоръжено око, дори без графологична експертиза, се виждало, че

подписите положени от М. М. имало съществена разлика. По тези съображения счита, че доверителят не се е задължил в лично качество по договора, поради което не следва да се издава заповед за незабавно изпълнение. Моли окръжния съд да отмени атакуваното разпореждане като неправилно, незаконосъобразно, ведно с издадения ИЛ № 251/19.07.2022г.

В срока по чл.276 ГПК кредиторът – вискател „УниКредит Булбанк“ АД изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да потвърди обжалваното разпореждане. Подробно излага хронологията по сключването на договора, задължаването на двамата солидарни длъжници, които са обезпечили кредита, последващото сключване на анекса по предоговаряне на кредита. Излага твърдения за неизпълнение на договора, въз основа на което е подадено заявление по чл.417 ГПК, което било уважено и издадена била заповед. Счита, че са спазени всички изисквания на закона. Представените извлечения от счетоводните книги са редовни, издадено е от компетентен орган, съдържа достатъчно информация за претендираното вземането – длъжник, основание за възникване на вземането, размер на главницата, размер и период на лихвата, началният момент на забава. Твърди, че документът е редовен от външна страна, съдържа всички необходими реквизити – данни за клиенти, договора, общият размер на паричното вземане, разбит по елементи – главница, лихва върху редовна главница, лихва върху просрочена главница, наказателна лихва, периодът им на начисляване, началният момент на забавата, колко месечни вноски са за забава, лихва и неустойки по кредита. Извлечението било изготвено от длъжностни лица от банката, подписано и подпечатано от тях. Представеният документ е в кръга по чл.417 ГПК, редовен е от външна страна, удостоверява подлежащо на изпълнение вземане. Счита, че е налице и втората предпоставка за издаване на заповедта, а именно вземането да е изискуемо. Твърди, че крайният договор е на 20.03.2022г., а заявлението е подадено на 15.07.2022г. Счита, че правилно РС – Троян е уважил заявлението. Моли, съда да потвърди обжалваното разпореждане, а жалбата да бъде оставена без уважение.

ОКРЪЖЕН СЪД - ЛОВЕЧ като взе предвид изложеното в жалбата, както и материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ОБЖАЛВАНЕТО

Жалбата е подадена против годеен на обжалване съдебен акт (арг.чл.419 ГПК) чрез процесуален представител адв. П. П., с надлежно учредена представителна власт (л.9 от делото).

Заповедна за изпълнение с отбелязването за издаден ИЛ и копие от документа, въз основа на който е издадена заповедта за изпълнение, е връчена от ЧСИ 27.10.2022г. (л.105 от първоинстанционното дело). Съгласно чл.419, ал.1 ГПК разпореждането, с което се уважа молбата за незабавно изпълнение, може да се обжалва в едномесечен срок от връчването на заповедта за изпълнение, поради което същият изтича на 27.11.2022г. Жалбата е подадена на 25.11.2022г. (л.6 от делото), поради което жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.419, ал.1 ГПК.

Частната жалба се подава заедно с възражението срещу заповедна, съгласно чл.419, ал.1, изр.2 ГПК. Възражението от длъжника е подадено на 25.11.2022г., поради което е изпълнената и втората абсолютна процесуална предпоставка за надлежното упражняване правото на частна жалба срещу заповед за незабавно изпълнение.

Жалбата съдържа всички необходими реквизити на основание чл.275, ал.2 вр. чл.260. Към жалбата са приложени реквизити по чл.275, ал.2 вр. 261, т.1-3 ГПК.

Към жалбата е представен документ за внесена държавна такса в размер на 177.46 лева (л.5 от делото и л.5 от в.чгр.д. № 61/2023г.), което представлява 50 % от таксата, дължима за първоинстанционното производство (**Определение № 380/03.06.2013г. по ч.т.д. № 2330/2013г. на ВКС**). Следователно жалбата отговаря на изискванията на чл.275, ал.2, вр. чл.261, т.4 ГПК.

С оглед изложеното жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

ПО ПРАВИЛНОСТТА НА СЪДЕБНИЯ АКТ

Предмет на въззивен контрол е разпореждане по ч.гр.д. № 537/2022г. на РС – Троян, с което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № 284/19.07.2022г. и ИЛ.

Съгласно **ТР 6 от 15.01.2019г. по тълк.д. 6/2017 на ОСГТК** на ВКС, в производството по ГЛАВА XXI ГПК, съдът не е обвързан единствено от

основанията, посочени в жалбата, както е по в производството по чл.269 ГПК. Правомощията на въззивният съд са да се произнесе служебно по валидността на първоинстанционното разпореждане, а по допустимостта и правилността в обжалваната му част, като не е обвързан в посочените в жалбата основания.

Постановеното разпореждане е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност. Въпреки, че съдът не е издал разпореждане в писмена форма, каквато е разпоредбата на чл.235 ГПК, на хартиен вариант или електронен в ЕИИС, то настоящият състав приема, че е налице форма на акта, тъй като разпореждането е инкорпорирано в заповедта (**Определение № 64 от 30.01.2012 г. на ВКС по ч. т. д. № 859/2011 г.**) . Ето защо постановеното разпореждане е валидно. Налице са положителни и липса на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването правото на заявление на заповед за изпълнение (арг. чл.410, ал.2 и чл.417 ГПК). Разпореждането е допустимо, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществото на спора.

От фактическа страна

Производството пред районния съд е образувано въз основа на заявление по чл. 417 ГПК, подадено от „УниКредит Бълбанк“ АД, гр. София, пл. „Света Неделя“ № 7, ЕИК 831919536, чрез процесуален представител адв. Я. Комитова с което е поискано издаване на заповед за незабавно изпълнение и ИЛ срещу „МХМ - МАШИНЕКС“ ООД, ЕИК ***, гр. Троян, ул. „Македония“ № 53 като длъжник и срещу солидарните съдлъжници М. И. М., ЕГН *****, гр. Троян, ж.к. „Лъгът“, бл.217, вх. Б, ап.1 и М. ПЕНЧЕН Г., ЕГН *****, гр. Троян, ул. „захари Стоянов“ № 9 за парично задължение в общ размер на **17 745.30 лева**, от които: **16 521.42 лева**, представляващи главница; **278.39 лева** представляващи лихва върху редовна главница за периода от 20.01.2022г. до 20.03.2022г. ; **534.75 лева**, представляващи лихва за просрочена главница за периода 20.11.2021г. до 14.07.2022г. ; **410.74 лева**, представляващи наказателна лихва при просрочие за периода от 20.08.2021г. до 14.07.2022г.; ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда (15.07.2022г.) до окончателното изплащане на вземането.

В заявлението е посочено, че вземането е за парично вземане, въз

основа на Договор за банков кредит – овърдрафт № 3 от 09.03.2009г. и последващи анекси, като последният бил № 22/18.03.2020г. Посочено е, че сумата се търси въз основа на извлечение от счетоводните книги на банката и анексите към него. В т.14 от заявлението са посочени обстоятелства, че кога е сключен договорът, които са страните по него, кога са сключени анексите, кога е крайният падеж за връщане на сумата. Претендират се и направени разноси в размер на 354.91 лева, представляващи държавна такса; 1 144 лева, представляващи разноси за адвокат. Към заявлението са приложени договорът за банков кредит, анексите към него, извлеченията от счетоводните книги, служебните бележки, уведомлението към длъжниците, цялото кредитно досие по договора.

С разпореждане на съда е издадена заповед № 284/19.07.2022г., с която заявлението е изцяло уважено за всички суми, като е разпоредено длъжниците МХМ - МАШИНЕКС“ ООД и солидарните съдлъжници М. И. М., М. ПЕНЧЕН Г. да платят процесните суми по посочените банкови сметки.

От правна страна

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Постановеното разпореждане следва да се потвърди изцяло.

За да бъде постановено издаването на изпълнителен лист по чл. 418 ГПК, е необходимо наличието на двете кумулативно изискуеми условия, установени в чл. 418, ал. 2 и 3 ГПК, т. нар. несъдебно изпълнително основание (посочен в чл. 417 ГПК документ), удостоверяващо т. нар. изпълняемо право - неудовлетворено изискуемо и ликвидно материалноправно притезание на заявителя срещу длъжника. За да бъде допуснато незабавно изпълнение на заявеното вземане, необходимо е документът, на който се основава това вземане, да е редовен от външна страна и да удостоверява подлежащо на изпълнение вземане, т. е. вземане, което е изискуемо.

Съгласно чл.419, ал.3 ГПК съдът отменя разпореждането за издаване на заповед за незабавно изпълнение, когато документът по чл.417 не е редовен от външна страна и не удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника (чл.418, ал.2, изр.1 ГПК). Съдът следва да провери дали изискуемостта на вземането е в зависимост от изпълнението на насрещно задължение или от настъпването на друго обстоятелство, изпълнението на

задължението или настъпването на обстоятелството трябва да бъдат удостоверени с официален или с изходящ от длъжника документ (чл.418, ал.3 ГПК).

Представен е договор за търговски заем, споразумения към него и извлечения от счетоводните книги на кредитора „УниКредит Булбанк“ АД, който е банка по смисъла на ЗКИ. Същите отговарят на чл.417, т.3 ГПК. Легитимацията на страните в процеса съответства на легитимацията на страните по договорите. Извлеченията от счетоводните сметки са представени в оригинал. Падежът на последната вноска по договора за лизинг е на 20.03.2020г. Датата на подаване на заявлението 15.07.2020г., поради което вземането е с настъпил падеж и същото е изискуемо.

По отношение на чл.418, ал.3 ГПК съдът намира, че не са налице предпоставки за прилагането му. В процесния случай изискуемостта на вземането е обвързано от настъпване от определен от страните срок – падеж на погасителните вноски, а не от насрещно изпълнение на задължение, което да обуслови възражения за задържане или прихващане. В договора за кредит и приложеният към него, не е уговорено задължението за заплащане на вноските да бъдат обвързани от задължение на кредитодателя или да са определени от бъдещо събитие, изпълнимо от заемополучателя или неговите солидарни съдлъжници. На общо основание чл.84, ал.1 ЗЗД, когато задължението е на определен ден, длъжникът изпада в забава от изтичане на този ден.

Представените извлечения от заявителя, съдържат всички необходими реквизити по чл.60, ал.2 ЗКИ, а именно броя на вноските, които не са издължени на договорените дати за плащане, общия размер на просрочената сума; общия размер на непогасената част от общия размер на дължимата сума от потребителя, включваща главница и непогасената договорена лихва; размера на обезщетението за забава за просрочените плащания. Ето защо настоящият състав приема, че представеният документ по смисъла на чл.417, т.2 ГПК е редовен от външна страна. Представен е договорът и приложенията към него, от които произтича задължението, както и общите условия.

Договорът за кредит е настъпил падеж на 20.03.2022г. Съгласно чл.147, ал.1 ЗЗД поръчителят остава задължен след падежа на главното задължение, ако кредиторът е предявил вземането си против него в шестмесечен срок.

Срокът по чл.147, ал.1 ЗЗД изтича на 20.08.2022г. Заявлението е подадено на 15.07.2022г., което е в преклузивния срок и не се е преклудира възможността на кредитора да търси вземането си от длъжника (т. 4б от ТР № 4/18.06.2014г. по тълк. д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС).

В допълнение на изложеното следва да се отбележи, че възраженията, наведени във въззивната жалба са неоснователни, тъй като в това производство не може да се правят възражения за нищожност на договор – липса на подпис, недействителност, злоупотреба с права и други. Същите следва да се направят в исковото производство. Ето защо съдът не може да назначи графологическа експертиза.

Ето защо обжалваното разпореждане по ч.гр.д. № 537/2022г. на РС – Троян, с което е Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № 284/19.07.2022г. и ИЛ, следва да се потвърди изцяло като правилно, на основание чл.279 вр. чл.278, ал.4 вр. чл.272 ГПК.

По разноските

Съгласно задължителните указания, дадени в т.12 от ТР № 4/18.06.2014г. по тълк.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Ето защо настоящият състав не следва да се произнесе по дължимостта на разноски в това производство.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло разпореждане по ч.гр.д. № 537/2022г. на РС – Троян, с което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № 284/19.07.2022г. и ИЛ, **като правилно, на основание чл.279 вр. чл.278, ал.4 вр. чл.272 ГПК.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване (т.8 от ТР № 4/18.06.2014г. по тълк. д. № 4/2013г. на ОСГТК на

ВКС).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____